

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 499

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 iulie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE				
509.		funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice	7–8	
— Decret privind înaintarea în gradul de general-locotenent cu trei stele a unui general-maior cu două stele din Ministerul Administrației și Internelor și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad	2	Decizia nr. 592 din 5 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	9–12	
512.		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR		
— Decret privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele a unui general de flotilă aeriană cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	2	400.	— Decizie privind taxele prevăzute de reglementările în domeniul pregătirii profesionale în asigurări și alte aspecte privind aplicarea acestor reglementări.....	13–14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 425 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.....	3–4	415.	— Decizie privind încetarea, la cerere, a activității de broker de asigurare a Societății Comerciale ATP Exodus — Broker de asigurare — S.R.L. și retragerea autorizației de funcționare	14–15
Decizia nr. 428 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	4–6	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
Decizia nr. 552 din 24 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din cap. VIII — Reglementări specifice personalului din sistemul justiției al anexei nr. VI — Familia ocupațională de		23.	— Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii începând cu perioada de aplicare 24 iunie—23 iulie 2012	15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind înaintarea în gradul de general-locotenent
cu trei stele a unui general-maior cu două stele
din Ministerul Administrației și Internelor
și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului administrației și internelor și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 40/2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general-maior cu două stele Nemeș *Petre* Liviu-Viorel se înaintează în gradul de general-locotenent cu trei stele și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 19 iulie 2012.

Nr. 509.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele
a unui general de flotilă aeriană cu o stea
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 58/2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de flotilă aeriană cu o stea Strîmbeanu *Gheorghe* Victor se înaintează în gradul de general-maior cu două stele.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 20 iulie 2012.

Nr. 512.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 425**

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Livcri” — S.R.L. din Tecuci în Dosarul nr. 568/324/2010 al Judecătoriei Tecuci și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.215D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 568/324/2010, **Judecătoria Tecuci a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Livcri” — S.R.L. din Tecuci într-o cauză având ca obiect judecarea cererii de emitere a unei somații de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât permit instanței de judecată să soluționeze cauza numai pe baza susținerilor subiective ale creditorului, fără ca debitorul să poată administra probe în apărare. De asemenea, consideră că textele de lege criticate lipsesc de eficiență acțiunea în anulare și nu asigură un proces echitabil pentru toate părțile, întrucât dau posibilitatea soluționării cererii creditorului numai pe baza actelor depuse și a explicațiilor date de părți. Autorul mai consideră că emiterea unui titlu executoriu în urma unui proces sumar și executarea acestuia încalcă dreptul de proprietate. În continuare, autorul apreciază că expresia „lămuriri și explicații” este neclară și îngreudește dreptul la apărare.

Judecătoria Tecuci apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere consemnat în Decizia nr. 1.356 din 22 octombrie 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1): „(1) Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”;

— Art. 4 alin. (2): „În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.”;

— Art. 6 alin. (1), (2) și (4): „(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către creditor, precum și termenul de plată. [...]

(4) *Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.*"

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 21 alin. (3) referitor la accesul liber la justiție, ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare și ale art. 44 alin. (1) referitor la dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 1.514 din 18 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 20 ianuarie 2011, Curtea a constatat că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, care urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor certe, lichide și exigibile, ce reprezintă obligații contractuale de plată a unor sume de bani. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă utilizabile la înscrisuri, în prima fază, completate ulterior cu explicațiile și lămuririle date de părți, limitarea fiind deopotrivă valabilă pentru ambele părți, în condiții

identice pentru exercitarea dreptului la apărare. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Totodată, textele de lege criticate conțin norme de procedură asupra cărora legiuitorul este suveran a legifera, evident cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.

De asemenea, Curtea a mai constatat că, prin Decizia nr. 109 din 13 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2003, a statuat că dispozițiile art. 4 alin. (2) din ordonanță prevăd că în toate cazurile judecătorești, investit prin cererea creditorului, dispune citarea părților pentru oferirea de explicații și lămuriri. Procedura dobândește astfel un evident caracter oral și contradictoriu. Chiar dacă textul care îi conferă aceste trăsături este eliptic, în sensul că omite să precizeze cum pot fi probate explicațiile și lămuririle la care face referire, el nu conține nicio dispoziție expresă de limitare a mijloacelor de probă exclusiv la înscrisuri. În lipsa unei asemenea dispoziții, urmează a-și găsi aplicarea dreptul comun, așa cum prevede art. 111 din aceeași ordonanță a Guvernului.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Livcri” — S.R.L. din Tecuci în Dosarul nr. 568/324/2010 al Judecătorei Tecuci.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 428

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mib Prodcom” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 9.208/211/2010 al Judecătorei

Cluj-Napoca — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.291D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 9.208/211/2010, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Mib Prodcom” — S.R.L. din Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect judecarea cererii de emitere a unei somații de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate instituie o procedură „rapidă și sumară” care nu asigură garanțiile privind dreptul la proprietate. În continuare arată că dispozițiile art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (2) și ale art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 contravin prevederilor constituționale ale art. 24 alin. (1), art. 44 alin. (1), art. 53 și art. 136 alin. (1), întrucât posibilitatea soluționării cererii creditorului numai pe baza actelor depuse și a explicațiilor date de părți împiedică exercitarea dreptului la apărare și asigurarea dreptului la un proces echitabil, iar emiterea unui titlu executoriu în urma unui proces sumar și executarea acestuia încalcă reglementarea constituțională a dreptului la proprietate. De asemenea, aceste texte de lege nu asigură dreptul la un proces echitabil pentru toate părțile. Totodată, art. 1 alin. (2) din ordonanță încalcă prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) și art. 136 alin. (1) și (5), deoarece prevăd actualizarea majorărilor și penalităților cu rata inflației, indiferent dacă prin cererea creditorului s-a solicitat sau nu acest lucru, art. 8 alin. (1) contravine prevederilor constituționale ale art. 24 alin. (1) și art. 126 alin. (2), întrucât face trimitere la exercitarea căii de atac sau a unei acțiuni în justiție de sine stătătoare, care nu este prevăzută de Codul de procedură civilă, alin. (2) al acestui ultim articol stabilește numai competența, iar nu și conținutul cererii în anulare, precum și limitele în care poate fi atacată ordonanța emisă de judecător, iar art. 10 contravine art. 24 alin. (1) și art. 126 alin. (2) din Constituție, deoarece nu exclude posibilitatea formulării contestației la executare alternativ, simultan sau ulterior cererii de anulare.

Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului a comunicat faptul că își menține punctul de vedere menționat în deciziile Curții Constituționale nr. 1.043 din 13 noiembrie 2007, nr. 100 din 14 februarie 2008, nr. 882 din 16 iunie 2009, nr. 929 din 23 iunie 2009 și nr. 1.356 din 22 octombrie 2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 1: „(1) Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.”;

— Art. 4 alin. (2): „În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruie în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.”;

— Art. 6 alin. (1), (2) și (4): „(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată. [...]

(4) Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”;

— Art. 8 alin. (1) și (2): „(1) Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.

(2) Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.”;

— Art.10: „(1) Cel interesat poate face contestație la executare, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

(2) Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 alin. (1) și (2) referitor la dreptul persoanei de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, art. 44 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului de proprietate, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției, art. 126 alin. (2) potrivit căruia competența instanțelor de judecată și procedura de judecată

sunt prevăzute numai prin lege și ale art. 136 alin. (1) și (5) conform căruia proprietatea este publică și privată, cea privată fiind inviolabilă, în condițiile legii organice. De asemenea, este invocată încălcarea art. 20 alin. (2) din Constituție, coroborat cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului care consacră dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

I. Excepția de neconstituționalitate ce privește prevederile art. 8 alin. (1) și (2) și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 este inadmisibilă, aceste texte legale neavând legătură cu soluționarea cauzei. Astfel, art. 8 alin. (1) și (2) și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 se referă la procedura acțiunii în anulare, respectiv la contestația la executare, texte care nu se aplică în stadiul procesual în care se află cauza. Invocarea neconstituționalității acestora se va putea face doar în faza acțiunii în anulare sau în faza de încuviințare a executării hotărârii respective.

II. Prin numeroase decizii, instanța de contencios constituțional s-a pronunțat în sensul constituționalității dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 în raport cu critici similare.

Astfel, prin Decizia nr. 1.132 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 12 octombrie 2011, Curtea a constatat că procedura somației de plată, reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, este o procedură specială în materia executării creanțelor. Legiuitorul are dreptul exclusiv de a reglementa procedura de judecată conform atribuțiilor prevăzute de art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, evident cu condiția ca nicio normă de procedură să nu contravină vreunei prevederi constituționale.

În legătură cu criticile formulate, Curtea a constatat că acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă utilizabile la înscrisuri, în prima fază, completate ulterior cu explicațiile și lămuririle date de părți, limitarea fiind deopotrivă valabilă pentru ambele părți, în condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare. Celelalte aspecte ale

raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun.

De asemenea, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate instituie un tratament juridic identic pentru toți creditorii, pe de o parte, și pentru toți debitorii, pe de altă parte. Creditorii și debitorii se află în situații evident diferite. Creditorii sunt îndreptățiți să opteze pentru procedura specială, accelerată, în vederea realizării creanțelor lor, formulând în acest sens cerere și depunând înscrisurile necesare pentru susținerea cererii, iar debitorii au dreptul și posibilitatea combaterii pretențiilor creditorilor, depunând și ei înscrisuri doveditoare.

Judecătorul poate dispune citarea părților dacă înscrisurile depuse de creditor nu sunt suficient de convingătoare și consideră că sunt necesare lămuriri și explicații suplimentare. Ordonanța cu somația de plată se va emite numai atunci când, în urma examinării înscrisurilor prezentate, se constată că pretențiile creditorului sunt justificate.

Potrivit dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, „*Ordonanța prin care judecătorul a respins cererea creditorului este irevocabilă. În acest caz, precum și în cazul în care prin ordonanță cererea a fost admisă în parte, creditorul poate introduce cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun*”. Aceste dispoziții sunt menite să apere interesele debitorului.

Faptul că accesul liber la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, nu este limitat rezultă chiar din dispozițiile ordonanței criticate, care lasă la libera alegere a creditorului dacă vrea să acționeze pentru recuperarea creanțelor sale pe baza regulilor din dreptul comun ori vrea să folosească procedura specială, accelerată, instituită prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001. În ceea ce îl privește pe debitor, acesta poate formula cerere în anulare împotriva ordonanței cu somația de plată, care se judecă conform regulilor din dreptul comun, inclusiv celor referitoare la exercitarea căilor de atac.

De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile de lege menționate nu încalcă, sub niciun aspect, prevederile constituționale ale art. 44 și 53 și nici principiile statuate prin prevederile convenționale invocate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mib Prodcum” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 9.208/211/2010 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de aceeași parte în dosarul aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 552

din 24 mai 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5
din cap. VIII — Reglementări specifice personalului din sistemul justiției
al anexei nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010
privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din cap. VIII — Reglementări specifice personalului din sistemul justiției al anexei nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Viorel Bîrnaci, Floarea Ezaru, Boris Mustața, Elena Condu (fostă Crăciun), Maria Zane, Aristița Pascu, Maria Vlădilă, Rodica Pîrlogea, Lucica Năstase, Nicușor Sandu, Mariana Ghidu, Adrian Tică și Florentina Ghiroșeanu în Dosarul nr. 32.075/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.104D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că drepturile reglementate de textele de lege criticate nu reprezintă drepturi fundamentale, astfel că legiuitorul are libertatea deplină de a stabili conținutul și limitele acestor drepturi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 32.075/3/2010, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din cap. VIII — Reglementări specifice personalului din sistemul justiției al anexei nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.**

Excepția a fost ridicată de Viorel Bîrnaci, Floarea Ezaru, Boris Mustața, Elena Condu (fostă Crăciun), Maria Zane, Aristița Pascu, Maria Vlădilă, Rodica Pîrlogea, Lucica Năstase,

Nicușor Sandu, Mariana Ghidu, Adrian Tică și Florentina Ghiroșeanu, personal conex în justiție, cu prilejul soluționării unei cauze civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate, care prevăd acordarea unui spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică, respectiv a unui spor pentru păstrarea confidențialității magistraților, precum și altor categorii profesionale sunt discriminatorii, întrucât nu prevăd acordarea acestui spor și pentru categoria personalului conex din justiție. În acest sens, arată că această din urmă categorie de personal este ținută de obligații de confidențialitate în desfășurarea activității și este supusă unor condiții de solicitare neuropsihică. În plus, aceste sporuri reprezintă un drept câștigat, fiind dobândite anterior, prin hotărâri ale instanțelor de judecată. În sfârșit, consideră că textele de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale privind dreptul salariaților la măsuri de protecție socială.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, reglementarea criticată fiind justificată de atribuțiile diferite pe care le îndeplinesc persoanele vizate și condițiile specifice de muncă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, arată că aceste prevederi se aplică tuturor persoanelor aflate în aceeași situație, fără privilegii și fără discriminări. De asemenea, arată că legiuitorul are libertatea de a reglementa condițiile de muncă specifice fiecărei categorii profesionale și de a institui anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii și alte stimulente care nu sunt drepturi fundamentale, ci drepturi salariale suplimentare, făcând diferențe în funcție de categoria de personal avută în vedere.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 din cap. VIII — Reglementări specifice personalului din sistemul justiției al anexei nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora *„Judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la curțile de apel, tribunale, tribunalele specializate și judecătorii, procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe, membrii Consiliului Superior al Magistraturii, personalul de specialitate juridică asimilat magistraților, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, asistenții judiciari, personalul auxiliar de specialitate, personalul de specialitate criminalistică și personalul auxiliar de specialitate criminalistică din cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și al laboratoarelor de expertize criminalistice, ofițerii și agenții de poliție judiciară, precum și specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, personalul de probațiune beneficiază și de un spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25%, respectiv de un spor pentru păstrarea confidențialității de până la 5%, aplicate la salariul de bază lunar, respectiv la indemnizația lunară de încadrare.”*

Autorii excepției consideră că prevederile de lege criticate sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 16 referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 41 alin. (2) referitor la protecția socială a muncii și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii excepției sunt nemulțumiți de faptul că prevederile de lege criticate nu prevăd acordarea sporurilor de solicitare neuropsihică și confidențialitate și pentru categoria personalului conex din justiție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din cap. VIII — Reglementări specifice personalului din sistemul justiției al anexei nr. VI — Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Viorel Bîrnaci, Floarea Ezaru, Boris Mustața, Elena Condu (fostă Crăciun), Maria Zane, Aristița Pascu, Maria Vlădilă, Rodica Pîrlogea, Lucica Năstase, Nicușor Sandu, Mariana Ghidu, Adrian Tică și Florentina Ghiroșeanu în Dosarul nr. 32.075/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

Față de această critică, Curtea reține că, potrivit celor statuate în mod constant în jurisprudența sa, principiul egalității în drepturi a cetățenilor nu presupune un tratament juridic uniform, astfel că situații obiectiv diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat (Decizia nr. 1296 din 14 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011).

De asemenea, în interpretarea art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că nu orice diferență de tratament juridic dobândește, în mod automat, semnificația unei discriminări. Pentru ca o asemenea încălcare să se producă, trebuie stabilit că persoanele plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă (Hotărârea din 22 octombrie 1996, pronunțată în Cauza *Stubbings și alții contra Regatului Unit al Marii Britanii* — paragraful 72).

Or, din perspectiva celor arătate, Curtea apreciază că prevederile de lege criticate nu sunt contrare principiului constituțional al egalității în drepturi. Astfel, acordând drepturile bănești reglementate de aceste prevederi, legiuitorul a avut în vedere diferențele de atribuții și condiții în care diferitele categorii de persoane implicate în mod direct sau indirect în înfăptuirea justiției le au. Astfel, este evident că nu se poate pune un semn de egalitate între gradul de implicare și solicitare al magistraților în înfăptuirea directă a justiției, precum și a celor care în strânsă legătură participă la înfăptuirea acestui proces și atribuțiile personalului conex.

Totodată, Curtea reține că sporurile avute în vedere nu reprezintă drepturi fundamentale, legiuitorul având competența exclusivă de a stabili conținutul, condițiile și limitele acordării unor astfel de drepturi, precum și de a decide cu privire la acordarea acestora ori, din contră, sistarea lor pe viitor. În acest sens, sunt și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 592

din 5 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Dumitru Leu în Dosarul nr. 6.773/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 22D/2012.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Lipssește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 23D/2012, nr. 190D/2012, nr. 356D/2012, nr. 375D/2012, nr. 445D/2012, 446D/2012 și nr. 509D/2012 având ca obiect aceași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Vasile Gămălie în Dosarul nr. 12.670/2/2010, Nicolae Furtună în Dosarul nr. 2.006/2/2011, Constantin Banciu în Dosarul nr. 5.322/2/2011, Ion Angelescu în Dosarul nr. 9.913/2/2011, Ioan Ivan în Dosarul nr. 6.237/2/2010, Iosif Sandu în Dosarul nr. 2.012/2/2011 și Iosif Lighezan în Dosarul nr. 12.505/2/2010, dosare ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosare. Lipsesc autorii excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și învederează Curții că, în Dosarul nr. 375D/2012, autorul excepției Ion Angelescu a transmis note scrise prin care, invocând art. 54 și 55 din Constituție, susține admiterea excepțiilor invocate în întâmpinarea depusă la instanța de fond și menționează că starea sa de sănătate îl împiedică să participe la judecarea excepției de neconstituționalitate, fără a anexa acte doveditoare în acest sens.

Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul părții și cel al Ministerului Public arată că sunt de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 23D/2012, nr. 190D/2012, nr. 356D/2012, nr. 375D/2012, nr. 445D/2012, 446D/2012 și nr. 509D/2012 la Dosarul nr. 22D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției de

neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă bogata jurisprudență, în materie, a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 dă expresie obligației pozitive a statului de a apăra drepturile și libertățile cetățenești, astfel cum a fost recunoscută prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (de exemplu, Hotărârea din 27 octombrie 2009, pronunțată în Cauza *Haralambie împotriva României* și Hotărârea din 19 iulie 2011, pronunțată în Cauza *Jamea împotriva României*). Invocă, în același sens, și „Setul actualizat de principii pentru apărarea și promovarea drepturilor omului prin lupta împotriva impunității”, emis de Organizația Națiunilor Unite (ONU Doc. E/CN.4/2005/102/anexa 1).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.773/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Dumitru Leu într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Încheierea din 6 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 12.670/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2004”.**

Excepția a fost ridicată de Vasile Gămălie într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Sentința civilă nr. 6.957 din 22 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.006/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și a Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.**

Excepția a fost ridicată de Nicolae Furtună într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Sentința civilă nr. 278 din 17 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.322/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și a Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.**

Excepția a fost ridicată de Constantin Banciu într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Încheierea din 27 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 9.913/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată prin Legea nr. 293/2008.

Excepția a fost ridicată de Ion Angelescu într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Încheierea din 9 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.237/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.**

Excepția a fost ridicată de Ioan Ivan într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Sentința civilă nr. 687 din 1 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.012/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.**

Excepția a fost ridicată de Iosif Sandu într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Încheierea din 25 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 12.505/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.**

Excepția a fost ridicată de Iosif Lighezan într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului, aprobată prin Legea nr. 293/2008, sunt neconstituționale, deoarece dau dreptul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a desfășura activitate jurisdicțională cu finalitate represivă.

Precizează că, pentru a nu se încălca art. 126 alin. (6) din Constituție, instanțele de contencios administrativ nu pot avea competența de a se pronunța asupra unor aspecte sau fapte ce țin de regulamentele sau comandamentele militare specifice. Calitatea și constatarea calității de „*lucrător al Securității*” trebuie stabilită, identificată și analizată din punctul de vedere al actelor materiale și al activității de tip militar, supuse regimului ordinelor și regulamentelor militare, depunerii unui jurământ militar și structurate pe o ierarhie și acte de comandă, nesupuse jurisdicției de contencios administrativ. Sunt invocate în acest sens dispozițiile din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, privind semnificația actului de comandament cu caracter militar și cele potrivit cărora actele de comandament cu caracter militar și cele care privesc apărarea securității naționale nu pot fi atacate în contenciosul administrativ. De altfel, excepția de necompetență materială a instanței de contencios administrativ rezultă și din faptul că aceasta este chemată să se pronunțe asupra unor fapte de natură penală, infracțiuni descrise în Codul penal. Or, calitatea de lucrător al Securității în înțelesul actului normativ criticat trebuie raportată la acte și fapte concrete, acțiuni sau activități ce au suprimat sau îngreunat drepturi sau libertăți fundamentale, acte ce trebuie să fi fost executate, în timpul serviciului, fără drept, prin abuz sau nelegal.

De asemenea, autorii susțin încălcarea gravă a prezumției de nevinovăție, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, prin art. 2 lit. a), lasă loc unei interpretări abuzive, punând semnul egalității între calitatea de lucrător al Securității și desfășurarea de activități prin care s-au suprimat ori îngreunat drepturi și libertăți fundamentale ale omului și creează premisele unei forme de răspundere morală și juridică pentru simpla participare la activitatea fostelor servicii de informații, fără a stabili vreo formă de vinovăție. Inducând ideea prezumției de vinovăție colectivă pentru toți lucrătorii fostei Securități, se încălcă dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție.

În același timp, prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece acordă Consiliului Național pentru

Studierea Arhivelor Securității dreptul de a desfășura o activitate jurisdicțională, care nu se încadrează în dispozițiile art. 21 alin. (4) din Constituție. Or, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității trebuie să fie o autoritate administrativă autonomă, fără atribuții jurisdicționale, iar unicul scop al acesteia să fie de a permite cetățeanului accesul la propriul dosar, în calitatea sa de „*depozitar și administrator*” al documentelor întocmite de fosta Securitate.

Contrar art. 126 alin. (5) și art. 24 din Constituție, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se substituie unei instanțe judecătorești, exercitând o jurisdicție specifică în cadrul căreia administrează probe și dă un verdict privind calitatea de lucrător al Securității, în timp ce persoana vizată nu are posibilitatea de a se apăra în fața Colegiului Consiliului. Se subliniază că instanța de contencios administrativ are doar un rol formal, întrucât nu face altceva decât să certifice ulterior ceea ce a constatat această autoritate.

Totodată, prin introducerea unei acțiuni în constatare, fără a avea o legitimare procesuală activă, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se subrogă în dreptul cetățeanului de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, și se substituie instituției Avocatul Poporului. Astfel, prin art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 se realizează o extindere nepermisă a sferei titularilor dreptului de acces liber la justiție, dincolo de limitele sale constituționale. Cu alte cuvinte, prevederile legale criticate convertesc dreptul de acces liber la justiție într-o obligație.

De asemenea, desemnarea, inițial, a Tribunalului București — Secția contencios administrativ și, ulterior, a Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ ca unică instanță judecătorească competentă în ceea ce privește acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității este neconstituțională, de vreme ce adevărurile prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență pot fi contestate, de orice persoană interesată, în fața instanței de contencios administrativ competente teritorial. Pe de altă parte, persoanei verificate i se îngreună posibilitatea exercitării dreptului la apărare în fața unei instanțe de judecată apropiate de domiciliul său.

Prin reglementarea voit contradictorie, cuprinsă în art. 10 alin. (2) referitor la instanța competentă în soluționarea contestațiilor formulate împotriva adevărurilor prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9, comparativ cu cea din art. 11 alin. (1) din ordonanța de urgență privind instanța judecătorească competentă să soluționeze acțiunea în constatare introdusă de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, se creează o inegalitate de tratament juridic, contrară dispozițiilor art. 16 din Constituție.

Prin urmare, susțin că stabilirea în justiție, printr-o procedură specială, a calității de lucrător al Securității, în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, reprezintă deopotrivă un abuz de drept și o discriminare ce decurge din faptul că lucrătorii de Securitate reprezintă singura categorie profesională trasă la răspundere pentru activitățile specifice desfășurate în contextul legal comunist.

Distinct de cele de mai sus, este invocat și „*Proiectul de lege privind pensiile unor responsabili ai regimului comunist implicați în acte de represiune pe motive politice*”, unul din obiectivele sale principale fiind „*stabilirea cuantumului pensiei la nivelul salariului de bază minim brut pe țară pentru responsabilii regimului comunist care au fost declarați lucrători sau colaboratori ai Securității*”.

În fine, consideră că actul normativ criticat ca fiind neconstituțional încălcă și Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 31 ianuarie 2008.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de

neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată, în esență, că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 267 din 24 februarie 2009, nr. 530 din 9 aprilie 2009, nr. 815 din 19 mai 2009, nr. 1.476 din 10 noiembrie 2009, nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, nr. 127 din 25 februarie 2010 și nr. 436 din 15 aprilie 2010, exprimat în sensul constituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată prin Legea nr. 293/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise transmise de autorul excepției Ion Angelescu, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din examinarea considerentelor cuprinse în actele de sesizare și a notelor scrise ale autorilor excepțiilor, îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată prin Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, democratic și social, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 23 privind libertatea individuală, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 30 privind libertatea de exprimare, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 54 privind fidelitatea față de țară, art. 55 privind apărarea țării, art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 58 alin. (1) privind numirea și rolul Avocatului Poporului și art. 126 privind instanțele judecătorești.

De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege*, art. 8 — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*, art. 9 — *Libertatea de gândire, de conștiință și de religie*, art. 10 — *Libertatea de exprimare*, art. 14 — *Interzicerea discriminării* și art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici de neconstituționalitate similare.

Astfel, Curtea a reținut în mod constant că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a produs o modificare

substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 46 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011, și Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011).

De asemenea, Curtea a observat că, urmărind să înlăture orice echivoc de natură să genereze interpretări speculative, susceptibile de a aduce atingere onoarei și demnității persoanei, legiuitorul a înțeles să dedice întregul art. 2 din ordonanța de urgență definirii termenilor cu care aceasta operează (a se vedea Decizia nr. 1.074 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 14 octombrie 2009).

Pe de altă parte, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității rolul de instanță extraordinară (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010).

Curtea a mai reținut că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură a încălca dreptul la apărare, părțile având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesuală civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor invocate în fața instanțelor judecătorești (a se vedea Decizia nr. 276 din 22 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 16 mai 2012).

În plus, din analiza prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, Curtea a constatat că acestea permit instanței de contencios administrativ ca, în cadrul acțiunii în constatare cu care a fost sesizată, să uzeze de toate mijloacele procedurale în cadrul procesului, pentru stabilirea adevărului. Așadar, într-o acțiune în constatare a calității de lucrător sau colaborator, promovată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pârâtul nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul pe baza căruia să pronunțe soluția. Constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității trebuie să fie rezultatul unei analize minuțioase din partea instanței asupra întregului material depus de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (a se vedea Decizia nr. 815 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 11 iunie 2009, și Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a unei singure instanțe de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, Curtea Constituțională a observat că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, prevederile legale criticate corespund pe deplin

exigențelor constituționale invocate, inclusiv celor prevăzute de art. 126 alin. (5) referitor la interdicția înființării de instanțe extraordinare (a se vedea Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009).

De asemenea, Curtea a constatat netemeinicia criticilor referitoare la nesocotirea dispozițiilor constituționale care statuează cu privire la rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității nu reprezintă o substituție a acestuia în atribuțiile Avocatului Poporului. Această instituție dispune de mecanisme specifice, determinate în mod cuprinzător și detaliat în legea sa de organizare și funcționare, de natură să asigure în mod eficient realizarea rolului său constituțional.

În același timp, Curtea nu a reținut nici critica referitoare la pretinsa încălcare a principiului liberului acces la justiție ca urmare a subrogării Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în dreptul cetățeanului care se consideră vătămat prin acțiunile abuzive ale unor lucrători din fosta Securitate de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

Astfel cum a statuat deja Curtea în jurisprudența sa, prevederile art. 1 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt edificatoare în acest sens, conferind persoanei, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, precum și, după caz, soțului supraviețuitor și rudelor până la gradul al patrulea inclusiv ale persoanei decedate ori moștenitorilor săi testamentari dreptul de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia care au contribuit cu informații la completarea dosarului și, de asemenea, de a solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului. Din cuprinsul acestor dispoziții legale, se desprinde concluzia potrivit căreia Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității acționează inclusiv la cererea persoanelor îndreptățite, astfel că nu se pune problema nesocotirii dreptului acestora de liber acces la justiție (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 608 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011).

Totodată, Curtea a constatat că este lipsită de orice fundament critica privind nerespectarea principiului egalității în drepturi, susținută din perspectiva stabilirii instanțelor de contencios administrativ competente teritorial să judece contestațiile formulate împotriva adevărilor prevăzute la art. 8

lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență, de vreme ce art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 16 din Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, stabilește, fără echivoc, că „Adevărințele prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 [...] pot fi contestate la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de către orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la publicarea lor” (a se vedea Decizia nr. 1.560 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 1 februarie 2012).

De altfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrare (a se vedea Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

În legătură cu susținerea privind încălcarea dispozițiilor art. 126 alin. (6) din Constituție, deoarece actele normative criticate stabilesc competența instanțelor de contencios administrativ de a se pronunța supra unor acte de comandament cu caracter militar, Curtea a constatat că și aceasta este neîntemeiată. Astfel, prevederile legale criticate privind promovarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, pe calea contenciosului administrativ, nu reglementează controlul judecătoresc al unor acte de comandament cu caracter militar. Controlul legalității sau temeiniciei unor astfel de acte excedează cadrului normativ al ordonanței de urgență criticate, obiectul de reglementare al acesteia fiind în mod univoc menționat, și anume „*accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*” (a se vedea Decizia nr. 219 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 24 aprilie 2012).

În final, Curtea a constatat că invocarea unui proiect de act normativ cu eventuale implicații asupra drepturilor persoanelor cu privire la care s-a constatat calitatea de lucrător sau colaborator al Securității, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, precum și a celorlalte dispoziții constituționale și convenționale, nu are relevanță pentru soluționarea cauzei (a se vedea Decizia nr. 216 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 29 mai 2012).

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Dumitru Leu în Dosarul nr. 6.773/2/2011, Vasile Gămălie în Dosarul nr. 12.670/2/2010, Nicolae Furtună în Dosarul nr. 2.006/2/2011, Constantin Banciu în Dosarul nr. 5.322/2/2011, Ion Angelescu în Dosarul nr. 9.913/2/2011, Ioan Ivan în Dosarul nr. 6.237/2/2010, Iosif Sandu în Dosarul nr. 2.012/2/2011 și Iosif Lighezan în Dosarul nr. 12.505/2/2010, dosare ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind taxele prevăzute de reglementările în domeniul pregătirii profesionale în asigurări și alte aspecte privind aplicarea acestor reglementări

În conformitate cu prevederile art. 4 alin. (26), art. 8 alin. (2) lit. h²) și l) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 alin. (1) lit. d) și alin. (3) și art. 5 alin. (6) lit. g) și alin. (8) din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012, și ale art. 12 din Normele privind calificarea profesională și pregătirea continuă a intermediarilor în asigurări, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 9/2012,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 20 iunie 2012, prin care s-au aprobat cuantumul taxei de autorizare a furnizorilor de programe educaționale în domeniul asigurărilor și al taxei de atestare a lectorilor în domeniul asigurărilor, cuantumul și termenul de plată ale taxelor anuale de menținere a furnizorilor în Registrul furnizorilor de programe educaționale în domeniul asigurărilor și, respectiv, a lectorilor în Registrul lectorilor, cuantumul taxelor de examinare și reexaminare, precum și alte aspecte privind aplicarea reglementărilor în domeniul pregătirii profesionale în asigurări,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — (1) Entitățile care solicită Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor autorizarea ca furnizor de programe educaționale în domeniul asigurărilor achită o taxă de autorizare în cuantum de 6.500 lei.

(2) Pentru analiza documentațiilor de aprobare a programelor de pregătire profesională, depuse de către furnizori conform dispozițiilor art. 6 din Normele privind activitatea furnizorilor de programe educaționale și atestarea lectorilor în domeniul asigurărilor, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2012, aceștia datorează o taxă de aprobare reprezentând echivalentul în lei al sumei de 35 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României la data plății, potrivit dispozițiilor art. 13 alin. (9) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Taxa anuală de menținere în Registrul furnizorilor de programe educaționale în domeniul asigurărilor, datorată de fiecare furnizor înscris în acest registru, este în cuantum de 2.000 lei.

Art. 2. — (1) Persoanele care solicită Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor atestarea ca lector pentru programele de pregătire profesională în domeniul asigurărilor achită o taxă de atestare în cuantum de 500 lei.

(2) Taxa anuală de menținere în Registrul lectorilor, datorată de fiecare persoană înscrisă în acesta, este în cuantum de 100 lei.

Art. 3. — (1) Taxele prevăzute la art. 1 și 2 se achită în contul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, prin oricare din următoarele două modalități, la alegerea plătitorului:

a) în numerar, la casieria Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1 — în limita plafonului de casă legal;

b) în contul RO57TREZ7005025XXX000272, deschis pe seama Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor la Trezoreria Municipiului București Sector 1.

(2) Taxele anuale de menținere prevăzute la art. 1 alin. (3) și art. 2 alin. (2) se achită în termen de maximum 12 luni de la data autorizării furnizorului de programe educaționale în domeniul

asigurărilor, respectiv de la data atestării lectorului, pentru anul următor. Următoarele taxe anuale de menținere în registrele dedicate se achită în termen de maximum 12 luni de la expirarea perioadei maxime în care trebuia plătită taxa anterioară.

(3) Dovada plății taxelor anuale de menținere în registrele dedicate se transmite Direcției autorizări și avizări din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, pe suport hârtie sau prin e-mail, la adresa autorizari@csa-isc.ro

Art. 4. — (1) Taxa de examinare prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. c) din Normele privind calificarea profesională și pregătirea continuă a intermediarilor în asigurări, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 9/2012, este în cuantum de 250 lei.

(2) Taxa de reexaminare prevăzută la art. 11 din Normele privind calificarea profesională și pregătirea continuă a intermediarilor în asigurări, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 9/2012, este în cuantum de 300 lei.

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) și (2) se achită în contul RO19 BTRL 0450 1205 S490 0901, deschis pe seama Fundației Institutului de Management în Asigurări (IMA) la Banca Transilvania, Sucursala Victoria.

Art. 5. — (1) În vederea certificării persoanelor aflate în situațiile de excepție prevăzute la art. 3 alin. (2) și (3) din Normele privind calificarea profesională și pregătirea continuă a intermediarilor în asigurări, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 9/2012, asigurătorii și brokerii de asigurare au obligația să verifice documentele depuse în acest sens de către persoanele respective.

(2) După verificările efectuate conform alin. (1), asigurătorii și brokerii de asigurare au obligația de a elibera o adeverință care să ateste încadrarea persoanei în cauză în situația de excepție și de a o transmite IMA, în vederea alocării unui cod RI necesar înscrierii persoanei respective în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări și obținerii ulterioare a codului RAF conform procedurii uzuale prevăzute de Normele privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, puse în aplicare

prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică de la data publicării.

Art. 7. — Nerespectarea dispozițiilor prezentei decizii se sancționează în condițiile și potrivit prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Constantin Buzoianu

București, 4 iulie 2012.
Nr. 400.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind încetarea, la cerere, a activității de broker de asigurare a Societății Comerciale ATP Exodus — Broker de asigurare — S.R.L. și retragerea autorizației de funcționare

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 14045240/01.07.2001, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 26 iunie 2012, în cadrul căreia au fost analizate rezultatele controlului efectuat la Societatea Comercială ATP Exodus — Broker de asigurare — S.R.L., cu sediul în municipiul Baia Mare, bd. București nr. 65, județul Maramureș, înmatriculată în registrul comerțului cu numărul de ordine J24/732/14.04.2008 și codul unic de înregistrare 23715390/14.04.2008 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare sub numărul RBK-497/23.07.2008, reprezentată de către domnul Mircea Cirt, în calitate de administrator, a constatat următoarele:

— societatea nu are personal și nu are înscriși în Registrul intermediarilor personal propriu și asistenți în brokeraj, în conformitate cu prevederile art. 20 din Normele privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— contractele de intermediere (brokeraj) încheiate cu societățile de asigurare și/sau reasigurare au fost reziliate, cu îndeplinirea cerințelor art. 11 lit. b) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare;

— societatea nu are debite către asiguratorii, a predat toate documentele cu regim special și nu mai are contracte de asigurare în derulare, cu îndeplinirea cerințelor art. 11 lit. c) și d) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare;

— situația financiară a Societății Comerciale ATP Exodus — Broker de asigurare — S.R.L. îndeplinește cerințele art. 11 lit. a) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare;

— nu au fost identificate litigii pe rolul instanțelor de judecată ale Societății Comerciale ATP Exodus — Broker de asigurare — S.R.L. cu societățile de asigurare și/sau reasigurare, cu foștii clienți (asigurați), salariați și cu foștii colaboratori, conform art. 11 lit. e) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare;

— societatea nu are datorii în contul taxei de funcționare, fiind îndeplinite cerințele art. 11 lit. f) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării dreptului asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 5 lit. g) coroborate cu prevederile art. 35 alin. (7) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă, la cerere, încetarea activității de broker de asigurare, precum și

retragerea autorizației de funcționare acordate Societății Comerciale ATP Exodus — Broker de asigurare — S.R.L., cu sediul în municipiul Baia Mare, bd. București nr. 65, județul Maramureș, înmatriculată în registrul comerțului cu numărul de ordine J24/732/14.04.2008 și codul unic de

înregistrare 23715390/14.04.2008 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare sub numărul RBK-497/23.07.2008, reprezentată de către domnul Mircea Cirt, în calitate de administrator.

Art. 2. — După data retragerii autorizației, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activităților de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor

de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Societatea Comercială ATP Exodus — Broker de asigurare — S.R.L. are obligația să își notifice clienții în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asiguratorii, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contracte anterior comunicării prezentei decizii.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Constantin Buzoianu

București, 9 iulie 2012.
Nr. 415.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

**privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii
începând cu perioada de aplicare 24 iunie—23 iulie 2012**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15, 16 și 17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 iunie—23 iulie 2012, ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii sunt următoarele:

- 1,03% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în lei;
- 0,79% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în euro;
- 0,32% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în dolari SUA.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 16 iulie 2012.
Nr. 23.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

